

Κείμενο 1

Εφηβεία και βία: Βίοι παράλληλοι

Το ακόλουθο συντομευμένο άρθρο του Νέστορα Κουράκη, καθηγητή Νομικής στα Πανεπιστήμια Αθηνών και Λευκωσίας, δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «Η Καθημερινή» στις 31.10.2021 (προσπελάστηκε στις 09.01.2022).

Ορισμένα γεγονότα βίαιης εφηβικής παραβατικότητας, [...] δημιουργούν την εντύπωση ότι η βία έχει αρχίσει να γίνεται πλέον ενδημική στη ζωή των εφήβων μας. Πόσο ευσταθεί, όμως, αυτή η εντύπωση;

Είναι βέβαια γεγονός ότι οι εκδηλώσεις βίας είναι μέρος της ζωής των εφήβων: Η σκέψη τους χαρακτηρίζεται από στοιχεία ιδεαλισμού, αλλά και ριζοσπαστισμού, από μια γενικότερη δηλ. τάση «να αλλάξουμε τον κόσμο και να τον αλλάξουμε τώρα». Υπάρχει έτσι στον έφηβο η διάθεση ν' αμφισβητεί την εξουσία και να αντιδρά, έστω και με τη βία, τόσο απέναντι στους φορείς της όποιας εξουσίας (γονείς, δασκάλους, αστυνομικούς, κρατικά όργανα εν γένει), όσο και απέναντι στην κυρίαρχη ιδεολογία της κοινωνίας. Συχνή είναι και η στράτευση του εφήβου σε ακραίες οργανώσεις, κινήματα και ομάδες (π.χ. χούλιγκανς). Ωστόσο, αυτή είναι απλώς μια παροδική κατάσταση, η οποία με την ενηλικίωση του εφήβου εξομαλύνεται πλήρως, εφόσον βέβαια δεν υπάρξουν λανθασμένες αντιδράσεις στη διαχείρισή της. Επομένως, ο αρνητισμός του εφήβου, που συνδέεται άλλωστε με τη διαδικασία για την ωρίμασή του και την απόκτηση μιας «ταυτότητας», δεν είναι κατά κανόνα κάτι το ανησυχητικό.

[...] Όμως, η βία διεισδύει στο περιβάλλον των εφήβων και βρίσκει εκεί πρόσφορο έδαφος ανάπτυξης. Πότε όμως συμβαίνει αυτό; [...] Όταν οι γονείς είναι υπερπροστατευτικοί, αδιάφοροι ή επιθετικοί με το παιδί τους ή και μεταξύ τους (ενδοοικογενειακή βία), όταν οι δάσκαλοι περιορίζονται σε μια ξερή αναπαραγωγή γνώσεων, χωρίς να διαμορφώνουν προσωπικότητες και να εμφυσούν ιδανικά, και όταν ακόμη, σε ένα επόμενο στάδιο, οι νέοι μας – δίχως άρτιο γνωσιακό εξοπλισμό και όραμα - αποδύονται στον αγώνα να βρουν απλώς κάποια –οποιαδήποτε!– εργασία για να επιβιώσουν, τότε η μοιραία εξέλιξη είναι κάποιοι από αυτούς, οι πλέον ευάλωτοι, να καταλήγουν σε ατραπούς¹ παραβατικότητας. Στην πορεία τους αυτή είναι άλλωστε βέβαιο ότι θα συναντήσουν και άλλους νέους με αντίστοιχα οικογενειακά, σχολικά ή και εργασιακά προβλήματα.

Αποτέλεσμα: Θα συμπήξουν όλοι μαζί παραβατικές ομάδες και θα επιχειρήσουν έτσι να

¹ η ατραπός = δρόμος, μονοπάτι

διεκδικήσουν μια «αρνητική ταυτότητα» στην παρανομία, αντί για τη θετική ταυτότητα που δεν μπόρεσαν να αποκτήσουν.

Κείμενο 2

ΘΑΝΑΣΗΣ ΒΑΛΤΙΝΟΣ (1932-)

«Εξ αγχιστείας»² [απόσπασμα]

Το ακόλουθο απόσπασμα προέρχεται από τη συλλογή διηγημάτων Θα βρείτε τα οστά μου υπό βροχή του Θανάση Βαλτινού, που εκδόθηκε το 1992.

Όταν χήρεψε η μάνα μας, τριάντα δύο χρονών, αυτός κόντευε τα σαράντα. Κι όταν έκλεισε ο πρώτος χρόνος του πένθους της, μόνος του αυτός πήγε βρήκε την πεθερά της, δηλαδή τη γιαγιά μας, τη μάνα του πατέρα μας, και της γύρεψε να κουβεντιάσουν.

-Έχω τη δουλειά μου, της είπε. Παιδιά δεν κάνω. Και θέλω να την παντρευτώ τη Μαρίτσα.

Τη γιαγιά μας τη θυμάμαι αμυδρά, αλλά πρέπει να ήταν δυνατή γυναίκα. Έχοντας χηρέψει και η ίδια νέα, με τέσσερα μωρά επίσης, πίεσε τη μάνα μας που, δέσμια ενός αρχαίου ηθικού κώδικα, δεν ήθελε να ακούσει κουβέντα, και την ανάγκασε να δεχτεί το γάμο.

Ο πατριός μας ήταν βαγενάς.³

[...] Φτάνοντας απάνω, η μέρα ντάλα⁴ κι έρημη, καθόμασταν αράδα και τα τέσσερα, χωρίς να μιλάμε στην αρχή, αγναντεύοντας το μουλαρόδρομο που χανόταν στον κατήφορο. Από το δρόμο αυτό θα ερχόταν ο «πατέρας» μας.

Εκτός από την Όλγα, τη μικρότερη, οι άλλοι ξέραμε ότι δεν ήταν ο αληθινός μας πατέρας. Όμως πλάγιαζε με τη μάνα μας στο ίδιο κρεβάτι, μας αγόραζε παπούτσια δυο φορές το χρόνο και, όταν αρρωσταίναμε, μας κουβαλούσε στο γιατρό. Καθόμασταν λοιπόν και τον περιμέναμε. Σχεδόν πάντοτε αργούσε να φανεί. Κι εμείς στο τέλος, μην αντέχοντας άλλο να δακρύζουν τα μάτια μας από την ένταση, το ρίχναμε στο παιγνίδι. Έτσι, κάθε φορά ήταν τότε, όταν πια είχαμε ξεχάσει για ποιο λόγο βρισκόμασταν κει πάνω, που μας κεραύνωνε η φωνή του:

- Παΐδια, σας έπιασα!

Σα να είχε έρθει δρασκελώντας τις κορφές, γυρίζαμε ξαφνιασμένοι και τον βλέπαμε λίγο μακρύτερα, έναν όρθιο Δία — το ζεμπίλι⁵ με τα εργαλεία ακουμπισμένο δίπλα του.

Η αμηχανία μας τον διασκέδαζε αρκετά, κι όταν η Όλγα πρώτη, η πιο αθώα, αμολιόταν τρέχοντας κατά το μέρος του, εκείνος γέλαγε τρανταχτά, έπεφτε στα τέσσερα κι άρχιζε να την

²Εξ αγχιστείας: για τη συγγένεια που δημιουργείται με το γάμο, σε αντιδιαστολή με τη συγγένεια εξ αίματος.

³βαγενάς = βαρελάς

⁴ντάλα = καταμεσήμερο με πολλή ζέστη

⁵ζεμπίλι = ψάθινος σάκος με δύο λαβές

κυνηγάει, γαβγίζοντας σα σκύλος. Με αυτό τον τρόπο γινότανε μπροστά μας η επανανθρωποποίησή του, και τότε μπαίναμε όλοι στο χορό, μέχρι που απόκανε ο ίδιος, σηκωνότανε λαχανιασμένος, έφτιαχνε τη λουρίδα του κι έλεγε:

- Πάμε τώρα, γιατί θα μας σκοτώσει η μάνα σας.

Άρπαζε την Όλγα από τις μασχάλες, [...], την κάθιζε στο μπράτσο του, έπαιρνε με το άλλο χέρι το ζεμπίλι και κινάγαμε.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Να γράψεις σε 50 λέξεις τους λόγους για τους οποίους, σύμφωνα με τον αρθρογράφο στο Κείμενο 1, οι βίαιες εκδηλώσεις είναι μέρος της ζωής των εφήβων.

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Στην τρίτη παράγραφο του Κειμένου 1 ο αρθρογράφος διατυπώνει το ερώτημα «Πότε όμως συμβαίνει αυτό;». Σε τι αναφέρεται η αντωνυμία «αυτό» (μονάδες 4); Να εξηγήσεις με ποιον τρόπο συμβάλλει το συγκεκριμένο ερώτημα στη σύνδεση των νοημάτων της παραγράφου (μονάδες 6).

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

- «να αλλάξουμε τον κόσμο και να τον αλλάξουμε τώρα» (2^η παράγραφος, εισαγωγικά)
- (γονείς, δασκάλους, αστυνομικούς, κρατικά όργανα εν γένει) (2^η παράγραφος, παρένθεση)
- –δίχως άρτιο γνωσιακό εξοπλισμό και όραμα- (3^η παράγραφος, διπλή παύλα)
- οποιαδήποτε! (3^η παράγραφος, θαυμαστικό)
- Αποτέλεσμα: (3^η παράγραφος, άνω και κάτω τελεία)

Να εξηγήσεις τη χρήση των σημείων στίξης στα παραπάνω χωρία του Κειμένου 1.

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Να σκιαγραφήσεις, με αναφορές στο Κείμενο 2, τη σχέση που αναπτύχθηκε ανάμεσα στον πατριό και τα παιδιά (μονάδες 10). Για ποιο λόγο, κατά τη γνώμη σου, αναπτύχθηκε αυτή η σχέση (μονάδες 5); Να απαντήσεις τεκμηριωμένα σ' ένα κείμενο 120-150 λέξεων.

Μονάδες 15